

Fecske

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

- a községi kommunális vállalattal közösen megkezdett, általános falurendezési aktivitásokat folytattuk a januári hónapban is. A hangsúlyt most a nagytemető közterületeire, épületeire fektettük.

- sajnos az elmúlt időszakban többszöri bejelentetlen áramkimaradás történt Kishegyes község település területén, így természetesen Bácsfeketehegyen is. Ennek kapcsán polgáraink az EPS topolyai részlegénél a 024/713-355 telefonszámon informálódhatnak. Az esetleges hálózati hibákat, bármilyen árammal kapcsolatos észrevételeket (a közvilágításon kívül) szintén ezen a számon lehet intézni, vagy személyesen.

- természetesen, az áramkimaradás minden esetben kihat a különböző szolgáltatók (Dombos TV, internet stb...) működésére, így a vízszolgáltatás folyamatosságára is, a kutak pumpái „kiesnek”, sérülnek, vezérlések égnek le stb. Ezeket a hibákat, kieséseket a Községi kommunális vállalat szakemberei igyekeznek a legrövidebb időn belül elhárítani.

- mindezek mellett, mindannyian tudjuk, hogy ilyenkor a háztartási gépek, berendezések is jelentős mértékben sérülnek, válnak használhatatlanná, ami bizony a mai világban komoly anyagi kiadásokkal jár. Több alkalommal fordultunk már magyarázatér, azon felül pedig kértük az ilyen jellegű meghibásodásokat, kieséseket okozó hiányosságok elhárítását az EPS szabadkai kirendeltségénél, különböző vezeték, rendszerek elavultságára hivatkoztak, melyek cseréje folyamatban van. Megemlíteném, hogy minden fogyasztónak, úgy ahogy vannak kötelezettségei az áramszolgáltató iránt, rendelkeznek különböző fogyasztói jogokkal is, melyek a törvény által vannak meghatározva és ezt lehet, kell

is alkalmazni mindennapjainkban.

- megkérném településünk lakosait, hogy a házaik előtti fákat, bokrokat a tavaszi metszés keretein belül, alakítsák ki olyan formára, hogy az úttest és a járda felé lelógó, belógó ágak ne akadályozzák a gépjármű, mezőgép forgalmat és a gyalogos közlekedést, valamint, az elektromos vezetékek ALATT (véletlenül sem a vezetékek közül!), megelőzés végett, a fák koronáit alakítsák úgy, hogy ne nőjenek abba bele.

Az elkövetkező időszakban várható a kommunális felügyelő és az áramszolgáltató szakemberei által a terepi helyzet felmérése és ahol szükség mutatkozik rá, elrendelik a gallyazást. A félreértések és szükségtelen konfliktusok kialakulása végett, cselekedjünk jó házigazda módjára. Megértésüket és közreműködésüket előre is köszönjük.

- tervezzük a frekvenciát határ utak faluba vezető szakaszait aszfalt törmelékkel feltölteni, úgynevezett sárlerázó részeket kialakítani. A munkálatok kezdete az időjárási viszonyoknak megfelelően fog történni .

- a Covid 19 elnevezésű vírus továbbra is nagymértékben kihat mindennapjainkra, a közéletre, személyes és családi életünkre, ezért sok türelemre, odafigyelésre és megértésre van szüksége mindannyiunknak. Reméljük, hogy a vakcina meghozza a várt eredményt és a mindennapok visszatérhetnek a megszokott mederbe. Addig is VIGYÁZZUNK EGYMÁSRA!

Juhász Attila

AZ IZIDA HÍREI

Ünnepek után, mikor leszedtük a díszeket a fenyőfáról, kipihentük magunkat a finom ételek és sütik mellett, bevetettük magunkat a nagy munkába. Kilenc óra után, minden munkanap mozgalmas a napköziben, amely a kishegyesi község Izida anya és gyermekvédelmi egyesület keretein belül működik. Gyakorlatilag nem tudunk olyan területet említeni, amelyet hosszú éveken keresztül nem próbáltuk volna már ki, azonban ebben az évben, a 2021-es évben, új programokat szeretnénk vinni a mindennapjainkba. Természetesen figyelünk egymásra és szeretnénk biztosítani a feltételeket, amit a koronavírus-járvány miatt kialakult rendkívüli helyzet megkövetel. A munkát úgy alakítottuk ki, hogy figyeljünk arra a tényre, hogy voltak körünkben akik átélték a vírus fertőzés által kialakult helyzetet. Az ők leírásuk szerint nem volt könnyű.

Kapcsolatok a levelező programmal megmaradtak, azonban a személyes találkozás örömét nem lehet leírni csak értékelni. Az új vizionlátás még édesebb volt és a hosszú szünetet, távollétet bepótol egy pillanat, láttuk a csillogó szemeket, őszinte mosolyt, amivel üdvözölték egymást védeenceink, találkozáskor.

Nagyon sok feladat vár ránk, új programok megtervezése, amit remélünk meg is bírjuk valósítani a szükséghelyzet feltételei mellett.

P.J.

Községi Hírek

Megtartotta idei első, sorrendben pedig 20. ülését a községi tanács. A számos napirendi pont közül párat ki kell emelni mivel széles körben érinti a lakosságot.

Kiírásra kerültek a községi pályázatok a sport, kultúra, civil szervezetek, szociális védelemmel foglalkozó szervezetek és a mezőgazdasággal foglalkozó civil egyesületek részére. Minden, a pályázathoz kapcsolódó információ megtalálható a www.maiidos.com honlapon, valamint az úrlapok is innen tölthetők le.

Kinevezésre került számos bizottság, többek között a községi biztonsági tanács, a község köztulajdonában lévő ingatlanok beszerzési és eltulajdonítási eljárását lefolytató bizottság és az apró szemű gabonafélék aratásával és a szántóföldi növények őszi betakarításával foglalkozó törzskar tagjait is kinevezték.

Ezek mellett még a Péter Pán Iskoláskor Előtti Intézmény igazgatóbizottsága egyik tagjának leváltásáról, illetve az új tag kinevezéséről is döntött a községi tanács, de a végső döntést majd a Képviselőtestület hozza meg.

Államtikári látogatás

Január utolsó hetében látogatást tett nálunk Jaksa Róbert a VMSZ Környezetvédelmi államtitkára.

Községünk összegyűjtötte az eddig atadott dokumentumokat: feljelentések, levelek, kérvények és petíciók sokaságát, amelyet az elmúlt években átvettek az illetékes állami szervek. A nagy mennyiségű dokumentumhalmazt ezúttal összefűzve egy tárgyként juttatjuk el a Minisztériumba, ahol Jaksa Róbert államtitkár fog azért harcolni, hogy a koalíciós szerződésben aláírtak megvalósuljanak.

Községünk egyik legnagyobb problémája a Krivaja folyó állapota. Reménykeltő eredménynek könyvelhetjük el, hogy a Szerb Kormány megalakulásáról szóló koalíciós megállapodás III. szakaszának 8. pontja célkitűzésként sorolja fel a Krivaja folyó szennyezett szakaszának szanálását.

Sz.A.

- KÉTEZERHÚSZ -

TEVÉKENYSÉGEK A BÁCSFEKETEHEGYI NYUGDÍJAS EGYESÜLETBEN

2020-ban nemigen lehetett nagyobb összejöveteleket tartani. Így a múlt évi, ünnepi záróülésünket sem tarthattuk meg. Ennek hiánya miatt, szeretnénk tájékoztatni nyugdíjas tagjainkat, Bácsfeketehegy lakosságát az elmúlt egy évben tett tevékenységeinkről. Úton, útfélen, még a nyugdíjas egyesületben is a Covid-19 a fő téma. Még itt is. Most is, meg tavaly is. Szerencsénkre, nem sokan fertőzöttek meg és hála Istennek, ebben a fertőzésben is csak kevesen hunytak el, immár létszámban igen csökkenő falunkban. Igen. A létszám. Egyesületünkre nézve a tagság a fontos, akiknek aztán segítünk, amiben csak tudunk. A kétezer tizenkilences évhez hasonlítva a tavalyi évben igen kevesen fizették be a tagsági díjat. Közel száztíz nem éltek ezzel a lehetőségükkel. Mert, hogy tudvalevő, aki befizeti a tagsági díjat – minden évben – az, mint nyugdíjas tag van számítva és lehetősége van tüzelőt íratni, életbiztosítást kötni, kiránduláson részt venni, élni az ingyenes gyógykezeléses üdülés lehetőségeivel, rendezvényeinken ott lenni – legyen az bál vagy nőnap, különböző sportjátékokon szórakozni – itthon vagy meghívott vendégszolgaként vidéken, egészségügyi információkat meghallgatni illetve optikai vizsgálatra eljutni, szemüveget beszerezni – részletre. Amikor csak lehetett, tagjaink szerdánként kétórás tekézésen vehettek részt, ahol a játék mellett születésnapot is és névnapot is illendően megünnepeltünk. Tájékoztatást is nyújtunk tagjainknak. Együttműködve Községünk civil szervezeteivel, a rászorultabb tagjainknak csomagot is tudtunk biztosítani, illetve, felírni őket az ingyenes népkonyhára. Nőtagjainknak szerény ajándékkal kedveskedtünk március nyolcadika alkalmából. Községünk polgármesterének köszönve, társasutazáson vehettek részt egyesületünk azon tagjai, akik éltek az alkalommal. Nyolcvanéves tagjainkat köszönhetjük ajándékkal és ebéddel. Sajnos, akik betegségüknél fogva nem jöhettek el, azoknak személyesen, házhoz szállítva lett átadva az ajándék. Nagy lendülettel és tervvel kezdtük a 2018-as évet. Minden igyekezetünk az volt, hogy javítsunk az épület kinézésén. Az 1978-ban rendeltetésének áta-

dott épületen addig nem történt semmilyen javítás, vagy bármilyen befektetés. Részben támogatási, részben pedig saját pénzeszközből sikerült felújítani az illemhelyeket. 2019-ben pedig az utcai részt tetettük rendbe, valamint az összes esőcsatorna hálózatot lecseréltettük. Lefolyókat, csatornákat újítottunk fel.

Az illemhely tetőszerkezete és az udvari épület rendbetétele maradt a húszas évre, valamint, az emeleti lakások egyikének rendbetétele illetve annak bérbeadása. Ide sorolnánk még a gázfűtés bevezetését is, mivel ígéretet kaptunk, hogy a 2020-as év végéig megoldódik. 2020-ban sikerült a tartományi illetékesnél elérni, hogy az épület legalizálva legyen. Most már a tulajdonoson a sor, hogy az előbb említetteket, amit mi eddig nem tudtunk megtenni, azokat megtegye. Mindaz, amit nem tudtunk megvalósítani, ráfoghassuk a Corona 19-re. Ez okozta a tagság csökkenést is. Kevesebb tagságdíj, kevesebb pénz a gazdálkodáshoz. Összevéve a támogatott pénzeszközökkel, azért sikeresen zártunk a 2020-as évet. A tagságdíjból meg a támogatásból eredő pénzt csakis a számlák kifizetésére költöttük. Telefon, internet, villanyáram használat, irodai kellékek – papír, festék, nyomató cseréje – falfestékek, fafesték, elektromos biztosítékok és konektorok, huzalok, melegítőtest beszerzése téli. Ezen kívül, a sportjátékok nélkülözhetetlen kellékeire. Fertőtlenítő szerekre. Útiköltség, könyvelői és banki kiadások. Nőnap és a nyolcvanévesek ünnepi kiadásai...

Bővült az eddigi sportkellékünk is. A pikadó és a lengőteke készlet után a kissé hiányos biliárdasztal. Mindezért köszönet a tagságnak, köszönet a támogatóknak. Remélem, 2021 egy rendesebb, vírusmentes, gazdagabb év lesz. Mi pedig egy évvel idősebbek. Reményekkel és tervekkel teli boldogságot, egészséget kívánok mindenkinek az újévben.

Szabó László elnök
Nyugdíjasok helyi egyesülete
Bácsfeketehegy 2021 januárja

A Református Egyházközösség Hírei

Ismét a pontos időt mutatja a falu egyetlen köztéri órája

Az elmúlt időben sokan hiányoltuk a pontos időt mutató toronyórát. Decemberben, karácsony előtt elkészült a református templom új, digitális vezérlésű óraszerkezete. Ezzel a falu egyetlen köztéri órája ismét a pontos időt mutatja, ahogyan ahhoz az idők folyamán hozzászoktunk. Az óra „szerkezete” a toronyban egy nagyobb könyv nagyságú fém ládikóban van. Egyedül áramki-

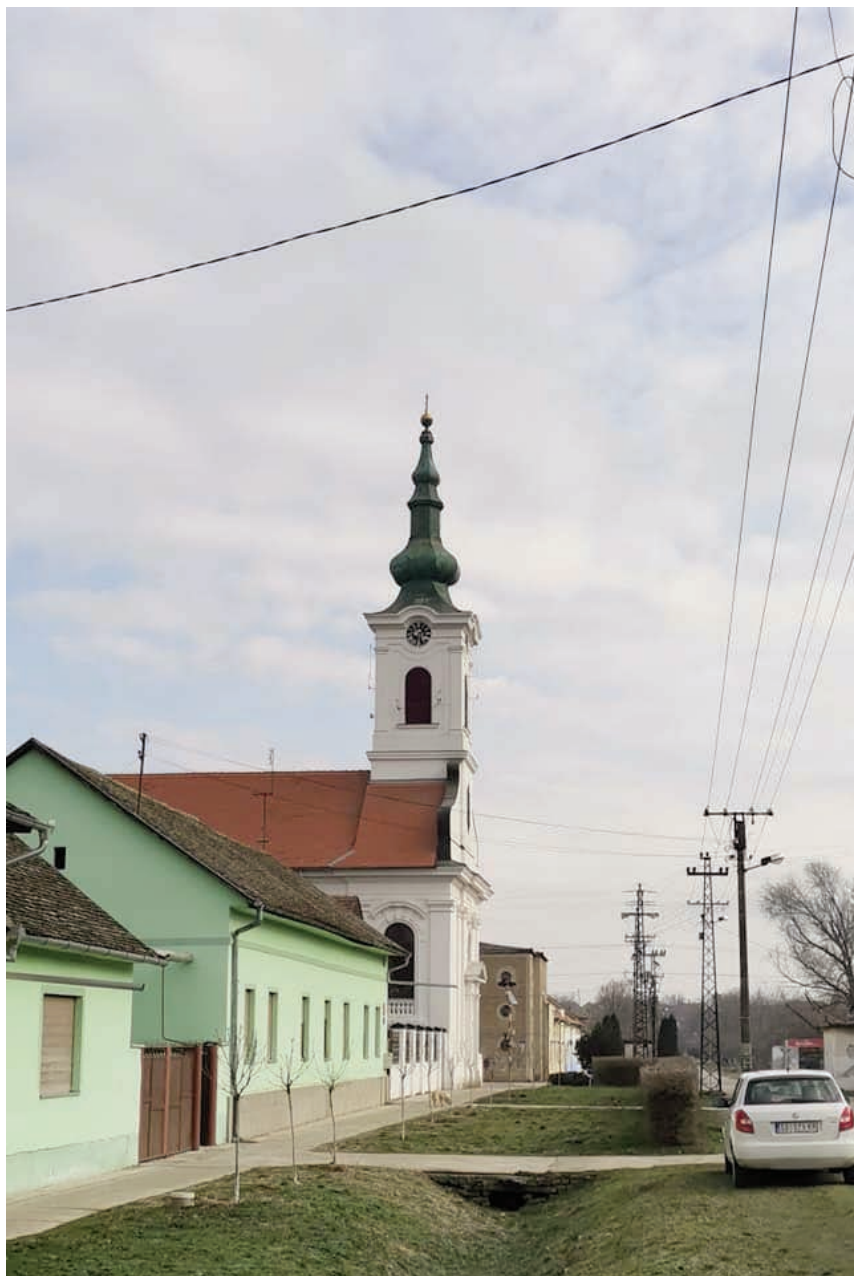
maradás esetén nem tud működni, de az áramellátás helyreálltával az óra automatikusan visszaáll a pontos időre. Az új óraszerkezettel az óralapok is új, LED – lámpás megvilágítást kaptak. A megvilágított óralapok jól láthatóak a falu széléről, sőt az autóról is.

A munkálatokra Magyarország Kormánya a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt-n keresztül nyújtott anyagi támogatást. A falu nevében is köszönettel tartozunk a támogatásért.

A régi óraszerkezetről tudni kell, hogy az 1853-ban készült. Készítője ismeretlen. Először 1922-ben kellett javítani. Ezt a felújítást Bika Péter helybeli órasmester végezte el, aki a későbbiekben folyamatosan karbantartotta a szerkezetet. Második komolyabb javításra 1971-ben volt szükség. Ez a javítás ifj. Bertók József munkája. A négy óralap 2000-ben kapott éjszakai megvilágítást, melyet Paczal Lajos és fia készített.

A régi óraszerkezet még a toronyban van. A presbitérium határozata alapján a megközelítőleg 150 kg súlyú szerkezetet leeresztik és a templomban megfelelő helyen kiállításra kerül, megőrizve ezzel az utókornak.

Hallgató Imre

Egyet előre, kettőt hátra

Most úgy van, hogy hátra könnyebb nézni, mint előre. Világjárvány mentes időkben februártól már rég elkészültek az egyesületi éves tervek, már zajlottak a friss programok, és végeláthatatlan munkatervek vártak megvalósításra. Most úgy van a kultúregyesületben, hogy lefagyott a rendszer, de még nem tudni, hogy a régít újra lehet-e majd futtatni a gépen. Tennivaló, megoldanivaló lenne bőven. Papírra vetni, tervezni nagyon nehéz. Közben folynak a tavalyi elszámolások, jönnek az új hazai pályázati kiírások. Abszolút irreleváns módon, copy-paste alapon. Szakmai fórumok nincsenek, a kultúrélet szereplői irányok nélkül várják a jószerecsét szerte Vajdaságban, szerte a világban. Hátha 2 hét múlva véget ér a rossz álmom, és folytatódik minden ott, ahol abbamaradt. Hátha mehetünk majd színházba, koncertre. Hátha összegyűlhetünk egy közös estre. Feltöltekezni, erőt gyűjteni. Egymástól. Erre várunk. Két hete. Huszonkét szer két hete. Na hátha majd most. Hm. Nem. Na akkor majd most. Nem értjük, hogy ami elmúlt, nem jön vissza. Hogy ugyanolyan már nem lesz még egyszer. Kapaszkodunk a megszokottba. A jól beváltba.

Ha visszatekintünk a helyi művelődési egyesület 2020-as évére, szembetűnnek a csoportok elért eredményei. Összegzésképpen, és a hátra tekintés kényelmével élve érdemes végigfutni rajtuk.

1. Versmondóink online vettek részt az áprilisi költészet napi szavalóversenyen, melyet a Vajdasági

Magyar Pedagógusok Egyesülete hirdetett. Az Egyesület 6 versmondója jelentkezett erre a versenyre, és mindannyian szép eredményt hoztak. Felkészítőjük: Barta Júlia.

- Vajda Noa Pálma KIEMELT ARANY minősítést kapott,

- Szatmári Lili ARANY minősítésben részesült.
- Varkula Anna EZÜST MINŐSÍTÉST,
- Hegyellai Tamara EZÜST MINŐSÍTÉST,
- Nagy Zsóka BRONZ MINŐSÍTÉST,
- Búzás Edina BRONZ MINŐSÍTÉST szerzett.

2. Két versmondónk, Varkula Anna és Hegyellai Tamara október 10-én részt vett a X. Tóth Ferenc Vers- és Prózamondó Szemlén, amelyet Topolyán tartottak. Versmondóinkat Barta Júlia készítette fel, és ezúttal is sikerrel:

- Hegyellai Tamara 2. DÍJAT nyert az 5. és 6. osztályosok kategóriájában.

3. Október 20. volt a benevezési határidő a 35. Szólj, síp, szólj! online népzenei vetélkedőre.

Egyesületünk 4 produkcióval indult. A gyerekeket Sárközi Noémi csoportvezető készítette fel a versenyre. Neveztek egy közös dalcsokorral és három szólóval. Az eredmények pedig:

- Kispacsirták énekegyüttes (Búzás Edina, Varkula

Anna, Krisztián Emese, Hajvert Zalán, Nagy Zsóka, Harangozó Anna, Harangozó Kata): Felföldi népdalok – KIEMELT ARANY

- Krisztián Emese: Somogyi népdalok – KIEMELT ARANY

- Hajvert Janka: Felföldi gyermekdalok – ARANY

- Nagy Zsóka: Tolna megyei népdalok – ARANY

4. November 20-án tartotta meg a VMVE a Dudás Kálmán Verseny döntőjének felvételezését a Pannon RTV közreműködésével. A versenyen versmondóink is részt vettek:

- az alsósoknál Varkula Anna KÜLÖNDÍJAS

-és Hajvert Zalán is KÜLÖNDÍJAS lett.

- Vajda Noa Pálma (középiskolás) EZÜST MINŐSÍTÉST és KÖZÖNSÉGDÍJAT nyert.

5. December 20-ig lehetett nevezni a Talentum Egyesület által szervezett VIII. Vajdasági Gyermek

és Ifjúsági Szólótáncversenyre. Egyesületünk 8 produkcióval jelentkezett erre a megmérettetésre, online formában. Felkészítőik Szakács Tamás és Szakál Nikolett voltak. A versenyanyag zenéjét Csonka Ferenc és zenekara szolgáltatta. Csoportvezető: Szebenyi László Kinga. A gyerekek eredményei az

alábbiak lettek:

- Losonczy Ferenc – ARANY MINŐSÍTÉS
- Bertók Franciska és Gál Lajos – ARANY MINŐSÍTÉS
- Vajda Noa Pálma és Horváth Márk Bence – ARANY MINŐSÍTÉS
- Szilágyi Roland – EZÜST MINŐSÍTÉS
- Harangozó Kata és Vajda Noé – EZÜST MINŐSÍTÉS
- Simon Letícia és Szilágyi Roland – EZÜST

MINŐSÍTÉS

- Perlaki Attila – BRONZ MINŐSÍTÉS
- Harangozó Anna és Horváth Máté – BRONZ MINŐSÍTÉS.

Huszonhárom gyönyörű díj, amelyekért hálásak lehetünk felkészítőinknek. Folyamatos korlátozások, vissza-visszatérő megszakítások, online órák ellenére ilyen szép eredményeket értek el a gyerekekkel. Hogy 2021-ben hogyan alakul a csoportok tevékenysége, nem tudjuk. Tudjuk, hogy az elmúlt időszakban 15-re nőtt a szakcsoportok száma. Hogy ezek normális működtetéséhez anyagi háttér is szükséges. Az a bizonyos folyton bizonytalan dolog... Ezt próbáljuk most ezekben a hetekben

intézni. Ugyanakkor arra is gondolni kell, hogy ha elhúzódik a járvány, ha nem szűnnek a korlátozások, akkor hogyan, milyen módon, milyen formában tudunk kulturális és közösségi élményt biztosítani. A helyzethez alkalmazkodva. Ez esetben olyan szűkebb résztvevőkört mozgósító alkalmakat kell teremtenünk, ahol biztonságosan lehet együtt lenni, tevékenykedni, hagyományt ápolni vagy újat alkotni, közösségi életet élni vagy teremteni. Ugyanakkor a közösség szélesebb korosztályi rétegeit is megszólítani. Ilyen alkalmak lehetnek majd ebben az évben:

- a kézműves foglalkozások, hamarosan jön a húsvéti tematika;
- az ifjúsági klub, ahol fiatalok kisebb csoportja különböző témákkal foglalkozhat majd: környezettudatossággal és tabutémákkal például;
- a filmvetítések;
- az ízérző klub, ahol idősebb asszonyok adhatják tovább sütemény tudományukat a fiatalabbaknak;
- örömmzene-estek, ahol a zenészek találkozhatnak;
- képzőművészeti projektek, amelyekkel szebbé tehetjük környezetünket.

Efféléket tervezünk a közeljövőben, amellett, hogy a tavalyi receptgyűjtő felhívások során felmerült igényeket sem felejtjük el. Egy részletesebb kutakodást tervezünk a hagyományos feketecsi étkezési szokások feltérképezése érdekében – most már nem egy-egy témán belül, hanem egy szélesebb körben. Szeretnénk összegyűjteni a mindennapi étkezési szokásokat is és az ünnepekhez kapcsolódóakat is, és feljegyezni, megmenteni dédanyáink receptjeit, a csimbókos levestől a csörögefánkon át a birkapörköltig. Ebben is számítnunk majd az asszonyok segítségére.

Persze, közben várjuk hogy kifogjuk az aranyhalat, aki teljesíti kívánságunkat, és varázsol kacsalábon forgó kultúrpalotát nagy, füves udvarral, parkkal, játszótérrel meg medencével, természetesen balettszőnyeggel és modern hang- és fénytechnikai parkkal a színháztermében. Ja és egy olyan folyószámlát, amelyiken mindig kétszer több pénz van, mint amennyit elköltünk róla.

Addig meg csak táncolunk, danolunk, játszunk, versezünk, muzsikálunk magunkban. De lehet, hogy majd mutatjuk is. Még titok.

H.L.A., BMMHE

A Kozma Lajos Könyvtár hírei

A gyerekeknek szóló Betűfaló pecsétgyűjtő játékunkat immár harmadik éve szerveztük meg. A 2020-as évben 20 gyermekolvasónk gyűjtötte lelkesen a pecséteket, amelyeket minden elolvasott könyvért vagy könyvtári rendezvényen való részvételért kaphattak. A tavalyi év rendkívülinek számított a vírushelyzet miatt, könyvtárunk is hosszabb időre bezárta kapuit, de a pecsétgyűjtés nem maradt abba, ebben a helyzetben pecsét járt azért is, ha a kisebbek rajzot küldtek nekünk az elolvasott könyvről, a nagyobbak pedig könyvajánlót. A műhelymunkáinkat sem tudtuk megtartani, eddig minden iskolai szünetben tartottunk gyermekfoglalkozásokat, ezeket is igyekeztünk online pótolni, különféle kreatív alkotásokért cserébe is pecsétet gyűjthettek a gyerekek. A 2020-as évben a legtöbb pecsétet gyűjtő gyerekek: ovisoknál: Fekete Dorka, alsós iskolásoknál: Varkula Anna, felsősöknél: Kórizs Sarolta. Emléklapot és könyvjutalmat kaptak. Játékunk ebben az évben is folytatódik, minden régi és új gyermekolvasónkat szeretettel várjuk! Bárki csatlakozhat játékunkhoz, egyedüli feltétel, hogy könyvtárunk tagja legyen.

Magyarország Kormányának és a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkárságának köszönhetően a Magyar Nemzeti Tanács közreműködésével több mint száz könyvvel gazdagodott könyvtárunk. Vannak köztük gyermekeknek illetve felnőtteknek

szóló szépirodalmi és ismeretterjesztő könyvek is. Az Innovációs és Technológiai Minisztérium (ITM) égisze alatt működő Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal (NKFIH) 2021-ben is biztosítja a határon túli magyar intézmények számára az e-könyvek hozzáférését az EISZ-en keresztül. 2021-ben az elérhető adatbázisok köre további 5 kiadó e-könyv csomagjával bővült (Kalligram Kiadó, Kriterion Kiadó, Múlt és Jövő Kiadó, Szent István Társulat továbbá a Tinta Kiadó SzakKönyvTára). A kedvezményezett intézmények közé tartozik könyvtárunk is, ahol az alábbi kiadói adatbázisokhoz férhetnek hozzá:

Akadémiai Kiadó:

Magyar Elektronikus Referenciamű Szolgáltatás (MeRSZ), Szakkiadók Társulása (SZAKTÁRS), Attraktor Kiadó, Balassi Kiadó, Gondolat Kiadó, Kalligram Kiadó, Kortárs Kiadó, Kriterion Kiadó, Kronosz Kiadó, L'Harmattan Digitális Adatbázis, Mentor Kiadó, Múlt és Jövő Kiadó, Napvilág Kiadó, Osiris Kiadó, Szaktudás Kiadó, Szent István Társulat, SzakKönyvTár (Tinta Könyvkiadó)

Kossuth Kiadó, SzóTudásTár (Tinta Könyvkiadó), Typotex Interkönyv. Kedves olvasóink! Otthon is tudnak keresni elektronikus katalógusunkban, amely az alábbi linken érhető el: opac3.kishegyes.qulto.eu

Internetes családfakutatás Bácsfeketehegyen

1785-1920 között 2652 családnév azaz 38264 személy

Szinte 2 évtizedes munka eredménye készült el ez 2021 január közepére. Jan Boerrigter holland nyugdíjas mérnök elkészítette és betáplálta Feketehegy-Bácsfeketehegy összes fellelhető adatait a Haza-21 családfa készítő programba.

Nagy Kálozi Balázs a Jászkunsági reformátusok leköltözése Bácskába II. József korában könyvében találkozhattunk először az 1785-ban letelepültekről, anyagi helyzetükről. Később a budapesti levéltárban az eredeti dokumentumok is előkerültek mintegy létező bizonyítékként.

Az 1970-es években a karlócai levéltárban végzett kutatásokkor számos névsor is előkerült az 1828, 1850-1857-es évekből. Az újvidéki levéltárból, szabadkai múzeumból régi térképek a letelepülés előtről, vagy a letelepülés korából. Az 1878-as tagosításról a térképet, újra osztott földek adatait, tulajdonosait a helyi közösségben és a kataszteri hivatalba őrizték meg. 1868-as egyházi adakozás névsora, az I. világháborúban részt vett katonák adatai, 1940-es összeírás, 1942-es névsor a kéményseprőtől, 1950-es adóztatásról készült kimutatás, telefonkönyvek a mai Google-térképig mind segítettek beazonosítani hogyan is nézhetett ki falunk és határa az elmúlt 235 év alatt. Mindez adatok alapján Jan Boerrigter a Haza-21 programban megrajzolta a falunk fejlődését szinte évről évre kezdettől napjainkig.

A digitális világ jóvoltából 2006-ban az anyakönyvi hivatalban fellelhető összes anyakönyv minden oldala le lett fényképezve 1920-ig. Elsősorban a kezdetektől vezetett magyar református anyakönyvek, melyben a német reformátusok is bejegyeztették adataikat. Szerencsére a történelmi viharokban egy könyv sem veszett el. Az 1848-49-es hiányzó adatokat a Szaladásból visszatértek utólag bejegyeztették. Hivatalos állami anyakönyvvezetők által vezetett a születési anyakönyvet 1895-től, halottit 1907-től, házasságit 1921-től lehetett megtalálni a páncélszekrényben. Születési és halotti anyakönyvek adatai 1920-ig, házassági 1930-ig lettek feldolgozva és szintén betáplálva a Haza-21 programba. Sajnos a német evangélikus egyház anyakönyveinek hol létéről tudomásunk nincs, így az ők csekély megtalálható adatai csak az állami anyakönyvekből lettek felhasználva.

A Haza-21 programban az adatok az összetett rendszerben összekapcsolódtak. Így a gyermekről, a

szülőről, a rólok bejegyzett adatokról, foglalkozásáról, házasságáról, lakásáról mind egy összefűződő láncot képeznek. Ugyanarról az oldalról kiindulva végig lehet kísérni kik voltak az ősök, a rokonok, a leszármazottak. Minden olyan személynél, ahol az anyakönyvi adatban szerepel a házszám, azt az oldalhoz kötődő térképen meg is lehet nézni hol is volt az a ház napjainkban.

A honlapról külön a térképeket is meg lehet nézni. Egyes házakra rákattintva megjelennek az adatok, hogy kik is lakhattak benne a kezdettől. Ugyanakkor címek, személyek után is lehet kutatni a térképekben.

A honlapot számos fénykép személyekről, épületekről, temetőről teszi színesebbé, melyek szintén össze vannak kötve a honlap oldaljaival.

Kiindulópont a kutatáshoz lehet a Bácsfeketehegy település honlapja:

www.bacsfeketehegy.rs

Vagy közvetlenül Jan Boerrigter Haza-21 kezdőlapja:

<http://home.kpn.nl/boerrigt/feketehegy.html>

A keresés zu die Datei- a fájlok-tól indul a honlapon. Megjelene a következő címen-oldalon lehetőséget ad kiválasztani az érdeklődési kört személyek, térképek, házak iránt:

<http://www.haza21.nl/gebruikers/n7626a/haza21/startpagina.htm>

Mindenkinek kellemes időtöltést kívánunk.

Esetleges felmerülő kérdések, vagy megjegyzések végett jelentkezni lehet az alábbi címeken:

Jan Boerrigter (Nederlands, Deutsch, English):
genea-boer@hotmail.com

Sárközi Ottilia (Magyar, Srpski, Deutsch):
sarkozioti@gmail.com

Ezúttal mondunk köszönetet mindenkinek, aki valamilyen módon részt vett és segített az adatok begyűjtésben.

A bácsfeketehegyiek nevében pedig külön hálásan köszönjük Jan Boerrigternek a kitartó, értékes, talán a világon egyedülálló munkáját.

Sárközi Ottilia

AZ EGÉSZSÉG A LEGNAGYOBB KINCS

A bácsfeketehegyi Fecske falu- és havilap 2021 évi első számában folytatom életmódváltó naplómát mivel elég sok visszajelzést kaptam ismerőseimtől, hogy szívesen olvassák bejegyzéseimet, amelyeket a facebook oldalamon szoktam közzétenni. Ötezer ismerősöm van szerte a nagyvilágból ezen a közösségi oldalon, de a többségükkel személyesen még nem találkoztam. Úgy próbálom tartani velük a kapcsolatot, hogy születésnapjuk alkalmából rendszeresen küldök nekik üdvözlőt, és ha máskor nem is, de ezen a napon átnézem a legújabb bejegyzéseiket. Általában ilyenkor szoktam az ötezesre szabott kereten belül helyet biztosítani új ismerőseimnek, hiszen ebben a virtuális világban is örökös a változást. Természetesen örülök annak, hogy január 13-a táján mintegy ezer facebook ismerősöm üdvözölt hetvenedik születésnapom alkalmából, és amikor minden forrásból kapott jókívánságot összeszámoltam kiderült, hogy idén közel ezerötven rám gondoló embernek volt lehetőségem írásban megköszönni azt, hogy pár pillanat erejéig időt szakított rám ezen a napon. Ezek a naplószerű bejegyzéseim zömében a sikeres életmódváltásom legfontosabb pilléréről a kertészkedésről szólnak. Néhány kép az időszerű, velem aznap megtörtént eseményről, rövidebb-hosszabb magyarázó szöveg, és már töltöm is fel a világhálóra. Bízom abban, hogy a Fecske olvasóinak egy része felfigyel erre az írásomra, és kedvet kap arra, hogy megpróbálkozzon a kertészkedéssel, és az egészséges életmódra való átállással.

Újabb tíz kiló

A Fecske előző számában beszámoltam arról, hogy megvalósult az előző évre kitűzött céloim, könnyedén sikerült lefogynom a tervezett tíz kiló súlyfelesleget. Az elmúlt öt év alatt összesen ötven kilóval lettem könnyebb miközben sokat mozgok, semmilyen orvosságot nem szedek, terveket szövök, és alapvetően jól érzem magam a bőrömben. A télen a genetikai örökségnek, a kevesebb mozgásnak, valamint a családi, és közösségi ünnepekkel járó kiadósabb táplálkozásnak köszönhetően mintegy öt kilót sikerült magamra szednem, de ez egyáltalán nem aggaszt, mivel tudom, hogy a tavasz eljövételéig meg fogok tőle válni. Idénre azt tervezem, hogy újabb tíz kilót fogok leadni a súlyomból. Bízom benne, hogy ez is könnyedén fog sikerülni, és elmondhatom majd, hogy a hat évvel ezelőtti nyugdíjba vonulásom óta, összesen hatvan kilogrammnyi fogyás után, szinte ideális testsúllyal fogom várni a karácsonyt.

Életmódváltó Naplóm (részletek) (2020. december - 2021. január)

December 9-én, kedden Újvidéken jártam az Európa

Kollégium alapítóinak hagyományos év végi találkozóján, és hazafele jövet megejtettem a régóta tervezett látogatást a temerini Kókai Kertészetben. Kétféle cseresznyét vásároltam, május végén érő Burlatot, és június elején, a feketicsi meggyünkkel egy időben érő Carment. A Carmen cseresznyét már ismerem régebről mivel 15-20 évvel ezelőtt kaptam ajándékba ilyen csemetéket kocseri polgármester kollégámtól, Barabás Ferenc gyümölcsstermesztő barátomtól. Ezenkívül ma vettem még egy-egy cukor-, és kifferkörtét, valamint egy naspolya csemetét. A temerini Kókai Kertészetből idén már kaptam a bácsfeketehegyi Gazdakör jóvoltából egy péterpáli almafát, és a régóta keresett, szeptember közepén érő őszi kajszit. A szombati bácsfeketehegyi piacon már beszereztem Regina fajtájú, későn virágzó, és július második felében érő cseresznyét, valamint egy Sumatovka névre hallgató, ősrégi fajtájú szerbiai almafácskát amelynek a gyümölcse áprilistól nem igényli a hűtőház védelmét. Délután kinéztem a gyümölcsösünkbe, hoztam haza egy kis póré hagymát, és megállapítottam, hogy nem lesz egyszerű feladat helyet találnom a szépen leföldelt, idén őszi kiültetésre beszerzett facsemetéknek. December 19-én, szombaton délelőtt Viola, és Tamara unokáink szorgalmas közreműködésével, a feleségemmel hordóba varázsoltuk az idejű savanyításra tervezett káposztát. Elsősorban futaki fajtát szeretünk eltenni télire mivel abból kellemesen selymes-roppanós savanyú káposztát lehet készíteni.

Unokáim kitartó káposzta taposása, szépeplékű anyósomtól örökölt, hagyományosan egyszerű recept alapján sóval, szemes borssal, babérlevéllel, és köménymaggal történt fűszerezés, és az éjjel-nappal meleg környezet hétfőre meghozta a várt eredményt. A legyalult káposzta, és az alatta megbúvó fejek szépen nekifogtak fermentálódni, feljött a lé, és a káposzta jelenlegi ízvilága azzal kecsegtet, hogy ezúttal is finom, és egészséges erjesztett vitaminbombát sikerült készítenünk télire. Kedden majd kivisszük a hűvös spájzba a káposztáshordót, hogy ott nyugodtabb környezetben összeérjenek az ízek, és erre a szezonra el leszünk látva C és egyéb vitaminnal, növényi rostokban, és ásványi anyagokban bővelkedő, természetes eljárással savanyított káposztával.

Szombaton délután kihasználtam a borult, köd-szítálós, de szerencsére szélcsendes késő őszi, igen-csak szomorkás időt, és folytattam a telepítést. Nagyon belefeledkeztem a munkában, és akárcsak pénteken, ezúttal is rám esteledett a gyümölcsösünkben. Két nap alatt több mint százötven saját szaporítású szederbokornak találtam helyett. Legtöbb tüskés szederből került a földbe, de lett valamennyi tüskétlen szeder, és tizenpár darab tüskés, és tüskétlen szeder málna is. Ma került a földbe két tő, igen finomnak, és bőtermőnek bemutatkozott sárga málna bokrocska is, amelyeket a tavaly ősze vásárolt növényről szaporítottam. Bízom benne, hogy jövő héten sikerül befejeznem az idén őszi tervezett ültetést. Még több mint ötven, szintén saját szaporítású málnabokrot, valamint ugyanennyi piros, fekete, és lila színű, igen-csak aprócska, de annál egészségesebb, és ízletesnek mondható gyümölcsöt

termő, Nisből származó goji bokainkról szaporított utódot tervezek elültetni. Szintén ültetésre vár még öt darab, az otthoni kertünkben, madarak hozta magból titokban felcseperedett bodzafa csemete kiültetése a gyümölcsösünk különböző pontján. Bízom benne, hogy ők is szépen megerednek, és azon kívül, hogy vegyszerrel még véletlenül sem látott virágot, és szintén igen egészséges bodza gyümölcsöt teremnek számunkra, magukhoz fogják majd csalogatni a gyümölcsösünkbe esetlegesen behurcolt, új otthont kereső fekete tetveket is. Mára szinte mindegyik, idejekorán beteleltetett articsóka bokromnak melege lett, és úgy döntöttek, hogy kikukucskálnak a vastag szalmatarak alól. Rájuk hagyom, ez az ő döntésük, tavasszal pedig majd elválik, hogy kinek volt igaza. December 24-én, csütörtök délelőtt, az előző napon elgereblyézett földbe, elültetem az elefánt fokhagymát, és próbára elduggattam valamennyi tavaszinak mondott fokhagymát is. Az egy hónapja ültetett őszi fokhagymánk, és a háromféle vöröshagymánk lassan kezd kibujkálni a földből, akárcsak a borsónk, és a zöldségünk is. Elefánt fokhagymát idén termeltünk először, öklömnyi fejeket szedtünk ki a földből, az íze ott van valahol a fokhagyma, és a póréhagyma között. Két féle tavaszi fokhagymánkból ezúttal próbára dugattam, kíváncsi vagyok, hogy mekkorára nő meg, és milyen lesz az eltarthatósága. Mi különben a családban sok fokhagymát fogyasztunk. Télen, nyáron minden reggel megtisztítok két-három gerezd fokhagymát, apróra vágom, és rágás nélkül pohár vízzel lenyelem. Öt éve így fogyasztom, a gyomrom bírja, nem lesz tőle fokhagyma illatom, és azóta csak egyszer voltam megfázásos tünetekkel dr. Celler Tibornál az orvo-

somnál. Ezt megelőzően minden télen három-négy alkalommal lábom kihordott tüdőgyulladásól szenvedtem, de az utóbbi öt évben a rendszeres fokhagyma fogyasztás (is) segített rendbe szedni az immunrendszeremet. Néha amikor úgy érzem, hogy kerülget a betegség, akkor este összevágok egy nagy fej vöröshagymát, joghurttal bekanalazom, és másnap reggelre a megfázással fenyegető vírusok meggyérülnek, és takarodót fűjnek.

December 22-én a facebook oldalamon a következő megjegyzéssel osztottam meg egy előző évi bejegyzést: Bízunk abban, hogy Bácsfeketehegyen jövőre újra lesz hagyományos, szeretettel fonott kalácsunk karácsony ünnepére.

Ime a 2020. decemberi 22-i beszámoló: A Bácsfeketehegyi Református Gyülekezet as-

is.

Január 13-án, unokáim, Viola, Tamara, Adél, és Zoltán is felköszöntöttek hetvenedik születésnapom alkalmából. Nagy öröm számunkra, hogy ilyen jól nevelt unokáink vannak. Bízom abban, hogy megadja a Teremtő, hogy még sokáig örülhessünk egymásnak, erőben, egészségben, és szeretetben.

2020. január 15-én újra megpróbálkoztam az igen egészséges, és finom batátaliszt készítésével. Nem egyszerű ez a mesterség, hiszen a vegyszer- és műtrágyamentesen megtermelt alaposan megmosott, hámozatlanul felszeletelt batátát igen kíméletesen, negyven fokon mintegy negyven órán át szárítottam a konyhai aszalógépünkben. Ezt követően turmixgépben megőröltem, és szitálás után igencsak jó

szonytestvérei advent negyedik vasárnapján kora reggel óta készítik Simonyi pékmester szeghegyi műhelyébe a hagyományos, karácsony ünnepi fonott kalácsot.

Advent negyedik vasárnapjának délelőtti ünnepi Istentiszteletén, valamint a délutáni gyermek Istentiszteleten résztvevők számára öt kemencényi, mintegy 1500 darab fonott kalácsot készítenek a szorgos kezek. A presbitérium tagjai a nap folyamán a hagyományos karácsonyi ajándékból visznek a gyülekezet idős, vagy beteg tagjainak, de jutni fog a kalácsból a kishegyesi szórvány gyülekezet tagjainak

állagú, színpompás, glutén mentes, egészséges lisztet kaptam. Első alkalommal külön szárítottam, és örültem a sárga, fehér, és a lilahúsú batátát, majd egy lisztkeveréket is készítettem. Kissé édes, finomtapintású, szép színű őrleményt kaptam a batátából. Hamarosan kipróbáljuk a batátalisztünket, és biztos vagyok abban, hogy hiánytalanul megőrizte minden jó tulajdonságát, és gyógyhatását.

Január 21-én, csütörtökre már kiengedett a föld fagya, és a vendégmarasztaló sár ellenére, a kellemes, napsütéses időben délután kinéztem a gyümölcsösünkbe. Mivel nálam volt kedvenc

hosszúnyelű ásóm, előre megfontolt szándékkal úgy döntöttem, hogy nekilátok az ősszel elmaradt, de betervezett ásásnak. Kiválasztottam azt a szántatlan részt a kertben ahol legkevésbé ragadtam bele a sárba, és elmondhatom, hogy nagyon jól dolgoztam. Egy hete kezdtem el hetvenkedni, de már nagyon hiányzott a mozgás, és a friss levegő. A télen néhány kiló átmenetileg rám jött, de bízom benne, hogy a tavasz eljövételével nyugodt szívvel jelenthetem majd be az idei évre tervezett fogyatkozásom mértékét. Itt mondom el újra, hogy továbbra is heti rendszerességgel járunk feleségemmel Katalin jól felszerelt szeghegyi biorezonancia, és természetgyógyász rendelőjébe. Nagy segítség ez számunkra, hiszen az ott kapott terápia nekem sokat segít abban, hogy örülhessek életmódváltásom szemmel látható eredményének. Nyugdíjba vonulásom óta, öt év alatt, ötven kilót sikerült lefogynom, semmilyen gyógyszer nem szedek, jól érzem magam a bőrömben, sokat dolgozom, és próbálok reális célokat kitűzni az előttem álló időre.

Január 23-án, szombaton befejeztem a késő ősszel felszántott kertünkben az ásást. Három napig dolgoztam az ekével megközelíthetetlen részek megművelésével. Kihasználtam a januári felmelegedést, és szeles idő, valamint a vendégmarasztaló sár

ellenére sikerült munkát adnom a remélhetőleg hozánk is újra betérő téli fagyot hozó időjárásnak. Bízom benne, hogy az majd szépen megpuhítja a kedvenc hosszúnyelű ásómmal kibányászott hatalmas hantokat. Megküzdöttem a ragadós, sáros földdel, de ezúttal is segítségemre sietett a szépemlékű apukám faragta kapatisztító szerszámom. Idén azt tervezem, hogy a kertünkben a szántott rész felső harmadán áttérek a talajforgatás nélküli művelésre. Ide a már az elültetett málnán kívül saját szaporítású, betegségnek ellenálló szőlőt fogok tavaszra telepíteni, és erre a részre kerülnek majd a szabadban áttelelő - átteleltethető konyhakerti növények is.

Január 25-én, hétfő délelőtt Gombos László, és Szopók Gábor presbiter kollegákkal megvizsgáltuk, hogy miként alakul a karácsony ünnepe után megéjtett disznóvágásunk utóélete.

Egyöntetűen úgy értékeltük, hogy Gombos László szakértelmének, és szorgalmának köszönhetően szépen érlelődnek a számunkra készített téli szalámik, és kolbászok, de hamarosan füstölőbe kerül majd a húsvéti sonkánk, a csülkők, és a húsos szalonna is.

A megbízható, kipróbált recept, a bükkfával történő füstölés, a szalámikra telepített, szakszerűen kezelt nemes penész kultúra, és a gondos figyelemmel követett érlelés eredményeként ezúttal is igen ízletes, és egészséges, terméket készített presbiter kollegám a családuk számára.

Természetesen éltünk a lehetőséggel, és megkóstoltuk a téliszalámit, és a kolbászt, de akadt mellé omlós, rendkívül finom, érzéssel füstölt mangalica szalonna, és minden porcikájában ízletes hároméves sonka is. Amennyiben ezek a Gombos-féle téliszalámik Szegeden készültek volna, akkor jogosan mondhatnánk, hogy igazi, prémium minőségű hungarikumot kóstoltunk, ami mellé bizony jól esett a bácsfeketehégyi Vinum Lódi pincészetből származó hároméves chardoney borocska.

Nem tudhatjuk, mit hoz a jövő, de bízom abban, hogy lesz folytatása ennek a szép, és emlékezetes történetnek.

Végezetül ezúttal is csak ajánlani tudom az életmódváltást, mindenkinek megvalósítható célként jó egészséget, betegség nélküli hosszú, és boldog életet kívánok. Vigyázzunk magunkra, vigyázzunk egymásra, vigyázzunk az egészségünkre, mert az egészségünkön csak egy van!

Pál Károly

Az érem fényében

Beszélgetés Bácsi Róberttel a helyi asztalitenisz club alapítójával, paraversenyekről, díjakról, elismerésekről

Bizonyára valamennyiünkkel előfordult már, hogy belépve valakinek az otthonába óhatatlanul is valami tárgyon megakadt a tekintetünk, amely lekötötte figyelmünket, felkeltette érdeklődésünket, amelyet nem álltunk meg kérdés nélkül. Hosszú-hosszú évekkel ezelőtt én is így jártam, amikor Bácsi Robinál akaratlanul is felfigyeltem a polcokon sorakozó számtalan kehelyre, medálok sokaságára, elismerések, diplomák, köszönőlevelek tömkelegére. Ez meg mi, honnan van mindez neked? – tört elő belőlem az őszinte csodálkozás. Begyűjtöttem, válaszolta szerényen széles mosoly közepette. Kérdőzködéseimre válaszolva dióhéjban elmondta, hogy mikor és milyen versenyen vett részt, milyen helyezést ért el. Ezt meg kellene írni az újságban, ez egy kiváló téma, had tudja meg ország-világ a sport sikereidet.

- Ugyan már van más fontosabb dolog, amit meg kellene írnod – hártotta el a többszöri unszolásomat, felkérésemet. Robi a faluújsá-

gunk a Fecske főszerkesztője, tördelője, és aki mindenese is az újságnak egy személyben. Tulajdonképpen rajta áll, vagy bukik, hogy összejönnek, beérkeznek (egyáltalán megírjuk-e) az írásokat, tudósításokat. Ő telefonálja össze – tisztelet a kevés kivételnek – s ha szükségesnek érzi szinte kikönyörgi a cikket, de az újságnak meg kell jelennie, új tartalmakkal, információkkal kell az olvasóhoz eljutnia. December folyamán, amikor a Fecske készülő ünnepi számához vittem a kéziratomat bediktálni Robihoz, ismételten felfigyeltem a már jelentősen bővült csillogó-villogó kelyhekre, érmékre, amelyek immár a szoba másik szejletébe lettek átköltöztetve. Ezúttal nem tágitottam, és s addig győzködtem Robit, hogy végül is kötélnék állt és vállalta az interjút, megosztotta történetét lapunk olvasóival.

- Világ életemben szerettem a sportot, ám gyerekkoromban valójában még nem tudtam eldönteni melyik sportág áll hozzám a legközelebb, ezért elég sok félét kipróbáltam, elsősorban a labdajátékok felé orientálódtam. Végül is a foci lett az első számú, amely úgy érzem elég jól ment, ugyan is akkor tájt a Jadran FK pionír csapatában játszottam. A jó szemű edzők egyike rám is felfigyelt és tehetségesnek ígérkező ifis utánpótlást láttak bennem. A sor azonban felülírta terveinket, elképzeléseimet az életről, álmaimat és vágyaimat egy súlyos baleset folytán gerincsérülés következtében kerekesszékekbe kényszerültem. Ezután következett a kórházi kezelés, a gyógyfürdők, majd

mi az amit maximálisan ki tudok ebből a helyzetből hozni. Mint említettem a sport mindig is közel állt hozzám, s talán nem véletlenszerű, hogy a kultúrotthon (Tüzi) teraszán a haverokkal időtöltés gyanánt pingpongozni kezdtünk. Körülményes volt a kerekesszékekben ülve ütni a kaucs labdát, de a játékkal eltöltött nem kevés idő során rájöttem dolgokra, megfelelő mozgástechnikára és sok egyébre, nem utolsósorban arra, hogy az ütőt a kézfejemre erősítem egy gumipánttal. Már nehogy a kezemből elrepülő ütővel győzzem le az ellenfelet. Valahogy abban az időben felkapott lett/volt az asztalitenisz, sok fiatal odavonzott a játék. A Tüziben két asztal volt felállítva, de sok esetben sort kellett várni, aki játszani akart. Egy ilyen alkalomkor a haverokkal dumálva az, az ötlet fogalmazódott meg bennem, hogy talán nem ártana klubbot alapítani, ahol megszerezni lehetne az edzéseket, sőt versenyeket is lehetne tartani. A többiek helyeselték is az ötletet, de az elnöki posztot és az azzal járó kötelezettségeket nem szívesen vállalták el, amelyet végül is rám ruháztak, mint ötletgazdára. A jogrendszer szövevényes útját végigjárva sikerült megalapítani a Feketeci Asztalitenisz Klubbot, logóval, pecséttel, PIB számmal, minden jogi követelménnyel egyetemben. Működött is szépen, sok fiatal csatlakozott és egy ütőképes csapat fejlődött ki, akikkel tartományi szinten képviseltük településünket kisebb nagyobb sikerrel.

ismét és ismét előlről mindent. Idő kellett mire mindezt feltudtam dolgozni úgy pszichikailag, mint lelkileg, valójában tudatosítani és ezt követően megbékélni állapotommal, majd azon töprengeni hogyan tovább. Mit kezdek, mit kezdjek magammal? Mik a jelenlegi képességeim, mit kezdek velük, hogy tudom ezt felszínre hozni, hogy tudom érvényesíteni,

Időközben megszerveztük az érdeklődő gyerekek, pionírok oktatását is. A középiskolások egyike-másika vagy bentlakásos volt, a kötelezettségek, a tanulmányok sokasodása következtében lassan többen elmaradoztak az edzésekről, a versenyekről.

Volt-e neked is lehetőség az itthoni csapattal versenyen játszani?

Az edzéseken rendszeresen részt vettem, ám a versenyeken, mint versenyző nem, hanem, mint

Milyen lehetőségek állnak rendelkezésedre egy-egy versenyre való felkészülésre?

Sajnálatos módon az egyesületünkön belül nem foglalkozik szakember a versenyre való felkészítésre, edzések során. Ezt mindenki úgy oldja meg ahogy tudja. Nekem idehaza van egy külön edzőszoba kialakítva, ahol elsősorban a karizmok erősítésére összpontosítok,

szervező voltam jelen. Az itthoni eseményekkel párhuzamosan tagja lettem a zombori székhelyű Gerinc sérültek Egyesületének, ahol különféle sportágakban versenyezhetnek a tagok. Elsősorban a gerelyhajítást és az asztaliteniszt kedvelem, de olykor a diszk-, kugli-dobásban, kocsis hajtásban 100m-en, de sakkversenyben is részt veszek. Ezek tartományi és országos szintű versenyek egy-egy adott sportágban szervezik meg őket különböző helyeken, ahová az egyesületünk is küld résztvevőket.

főleg versenyek előtti időszakban. Kedvező időjárás esetén, az udvaron végzek különféle gyakorlatokat, edzéseket. Ám a verseny előtti két-három napban csupán bemelegítés van. A paraversenyeken a gerelyhajításban egy próba dobás van, majd ezután következik a hat dobás, amelyből a legsikeresebbet veszik figyelembe. Ebben a versenyszámban a 24 méteres dobással országos szinten a harmadik vagyok. Ma a világbajnok 31m dobás.

Ilyen kimagasló eredménnyel talán már kapnál is meghívást az országos válogatottba?

Igen, természetesen, annak ellenére, hogy nem vagyok az országos válogatott tagja, kapok olykor meghívást, amelyet szívesen el is fogadok. A legeredményesebb külföldi sikerem a horvátországi negyedik hely megszerzése volt a gerelyhajításban, helyesebben inkább buzogánynak (čunj) mondanám.

A plaketteket nézve, látom sporthorgászatban is jeleskedsz!

Amikor az egyesületünk meghívást kap egy horgászversenyre körbe érdeklődik kinek van kedve részt venni, én általában jelentkezni szoktam. Elég komoly saját tőkéből vásárolt felszerelésem van, és úgy vagyok vele kihasználom az adott lehetőséget. Igaz, mindez mellett szükséges némi horgászszerezence is, de már az is sok előnyt jelent ha valakinek a tavat, medencét tápláló ért közelében lévő horgászhelyet sorolják ki.

Tovább szemlélve ezeket a csillogó kelyheket, érméket különös elismerésre bukkantunk!

Igen, ezeket a serlegeket az egyesületemtől kaptam, ugyanis év vége felé mindig van egy közgyűlés ahol összegzik minden tag eredményét,

győzelmét és ez alapján megválasztják az egyesületen belül az év sportolóját. Ezt a titulust a több mint 20 versenyév alatt 13 alkalommal érdemeltem ki.

Ez igen. Mindez elismerésed a befektetett munkádnak, kitartásodnak, amelyek a dobogós helyezésedet igazolják. Mi a sikered titka, meddig lehet ez ilyen lendülettel, hévvel csinálni?

Elsősorban a kitartó elszántság, az adrenalin lüketető érzése nagyban szükséges mindehhez. Megvalósulatlan elképzelések, álmok, más formában megnyilvánuló eseményekkel, élményekkel kárpótolnak, s mindez együttesen adja meg azt a töltetet, azt a kitartást, amely által végül is az ember a zsigereiben rejlő képességeit a felszínre tudja hozni, aktivizálni tudja, s végső soron akár önmagát is felülmúlja – felelte lapunk főszerkesztője Bácsi Róbert, miközben az arcán megcsillant a februári didergő koradélutáni napsugár. Vagy talán éppen az egyik aranyérem mosolygott vissza rá.

Szukola Béla

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

(VÉGRE TALÁN) KIBÚVIK A SZEG, A ZSÁKBUL

Na, vége van a 2020-as évnek. Azért még nem örülök, mivel lassan kezdem elveszíteni az eddigi, de nem mindig igazolt optimizmusomat. Sok minden érdekesen indul, ami meg már megkezdődött, furcsán folytatódik, sok dologra nincs magyarázat, bár mi közöm van hozzá, törődjek a saját problémámmal, bajommal. Ha eddig nem így gondolkodtam, azért volt, mert egy új naptári esztendő lett, most sem fogok, mivel öreg majom nem tanul új grimaszokat. Ez van, kutyából nem lesz szalonna. Sokan azt mondják, hogy régen nem voltam ilyen, de ahogy Churchill mondta: aki fiatalon nem baloldali, annak nincs helyén a szíve, de aki még ötvenévesen is az, nincs helyén az esze. Ez az evolúció, nem pedig az, hogy a majomtól származunk-e, vagy sem. Mindenki nézzen tükörbe, és ne másra hallgasson.

Régebben a történelmi változásokhoz ezer, vagy legalább több száz év volt szükséges, manapság egy választási ciklus, vagy csak pár hónap. Tehát az életünk nem unalmas, de Német Miklós bácsi szerint ez meg a mi bajunk..., csak úgy, mer azér. (ez a válasz, a kérdésre, hogy ez meg miért, minek?)

Demokrácia van, mivel nem jött be a kommunizmus, vagy a szocializmus sem, igaz, akkor is hivatkoztak a demokráciára, de volt benne proletárdiktatúra, így lehetett valahogy tartanunk magunkat valamilyen szabályhoz, de ma a demokráciában valakiknek mindent szabad, valakiknek nem, de hogy ki a melyik valaki, azt az Atyaúrsten sem tudja.

Itt van ez az orosz Navalnij, vagy hogy is hívják. Bebörtönözték, mivel az ottani hatalom szerint neki ez jár. Jó, Ő nem így gondolja, de gondolkozunk (már megint? Igen). Régebben itt a volt királyi Jugoszláviában úgy kb. 1920-1940 idősakban a kommunisták a börtönben ültek. A király, az a nagyorrú Aleksandar pedig össze-vissza utazgatott, és így Marsellesben egy macedón usztasa, akit Magyarországon képeztek ki lelőtte, közben a bebörtönözötteknek, mivel politikai foglyok voltak, a hajuk szála sem görbült.

Tehát a fent említett elvtárs úr így biztonságban van és egyetlen, beképzelt államhoz hű polgártársa sem veszélyeztetheti az életét, és még neki áll feljebb.

Emlékezzenek vissza az Elnemkötelezett államokra. Az is egy érdekes bagázs volt, de valahogy a békét még gazdaságilag is támogatta, védte. Egyik érdekes személyiség e csoportban Gadafi Líbia elnöke volt, magát kicsit többnek tartotta mint volt, de elég érdekes dolgokat tett és mondott. Egyik kijelentésében azt taglalta, hogy az európaiak ne nagyon hangoztassák felsőbbrendűségüket, mivel majd a közeljövőben a muzulmánok egy kilőtt puszkagolyó nélkül el fogják foglalni őket. Már megindultak. Egyedül, mint mindig, ilyen csapás ellen Európát csak a magyarok védik. Mint régebben, most is magukra vannak hagyva?(sic). Az épített falat meg a demokraták nem is finanszírozták. Kinek érdeke a

nem védekezés? Na, kinek? Annak, akinek serege, pénze, eszköze van rá, de nem teszi, mert nem hülye, hogy egy nem együttműködő népet, aki nem ő általuk diktált, fejlődés és a modern világba vezető utat választotta, védje. (a kebelén kígyót melengetve) Romantikus nacionalizmusunkba belekábulva, mivel most pillanatnyilag senki kapcája, lábtörlője szolgálja nem vagyunk, meg tegyük össze két kezünket, mert elég jó a helyzetünk. Igaz, mi nem bántunk, bántanánk senkit, csak azért minket is hagyjanak békében. Erre példának ott van a Mohamed gyalázása a civilizált világban régebben és most felmelegítve, amire megvolt a nem civilizált válasz is. Mert kicsit nyugodtabb vérmérsékletűek vagyunk, mint a már előbb említett keleti másvallású embertársaink, így bennünket hitünkben próbálnak meggyalázni, mivel ez az egyik utolsó összetartó elem, ami megtart bennünket.

Romantikus lázadóból, romantikus konzervatívva fejlődve, mivel főleg Jókait, Aranyt Fekete Istvánt olvastam, Arany után így figyelmeztetném a bennünket piszkálókat: Túrte Miklós túrte, ameddig túrhette... Ne bántsál mást, tégedet is békében hagyjak majd...

Nem utolsó sorban itt van a védőoltás, a vakcina esete. Kezdődött még ártatlanul az AIDS nevű betegséggel, ami ellen nincs védőoltás, sem biztos gyógyszer, de egyszerűen csak közönséges óvszerrel is megelőzhető. Majd végre itt van a Covid-19. Itt van a védőoltás, nyugati is, keleti is, de túl korán lett. Így azok a bizonyos körök szerint ijesztgetni kell a polgárságot, hogy ne bízzon az orvostudomány mai fejlettségi fokában, csak az ő „szakembereikben”, mert csak ők tudnak mindent. Tehát, már megint, mint a nyuszikánál, füstszűrős, füstszűrő nélküli cigi, de hol a sapka.

Ez mellett, a Sárközi Ferenctől kapott tudásunk alapján, a víz és más cseppfolyós halmazállapotú anyagok a gravitáció hatására lefelé folynak, de ennek ellenére, majd erre mifelénk a szennyvíz, ahol kell, ott hegynek felfelé is fog. Nem értek hozzá, meg azt sem tudom, hogy miért, de majd meg fogom nézni, ha kész lesz.

Védőoltást kapunk. Önkéntes alapon ingyen, megfelelő sorrendben. Sokan ijesztgetnek velem, de felveszem, és másnak is ajánlom. Első az egészség és a biztonság. Itt van és lesz is elég, de Európában akadozik az ellátás. Na, ez kinek az érdeke?

Akkor gondolkozunk, ja és vegyük fel a védőoltást, „azokat” bosszantva meg ingyen van.

Bíró Csaba

Meskuckó: A szebeni muzsikusok (népmese)

Volt egyszer egy szegény ember, annak meg egy számára. Avval hordta a malomba a búzát. Megöregedett a számár, s mikor már nem bírta a terhet, föltette magában, hogy elszegődik muzsikusnak. Egyik reggel elbúcsúzott a kapufélfától, elindult.

Amint mendegélt, szembetalálkozott egy kutyával, s kérdezte:

- Hová, hová, Talpas koma? Talán csak nem hírt viszel valakinek?

- Nem hírt viszek, hanem annyira megöregedtem, nem érem el a nyulat, agyon akar ütni a gazdám. Nem tudom, mi lesz velem, éhen veszek.

- Egyet se búsulj! Gyere velem Szebenbe, megyek muzsikusnak.

Továbbmentek, mendegéltek, találkoztak egy macskával.

- Hová, hová, Körmös koma?

ennivalóból lakmározta.

- Halljátok, komák! Valami világosságot látok.

- Menjünk oda, hátha adnak szállást.

- Hogyan juthatunk be? - kérdezte a macska.

- Tudjátok mit? - mondta a számár. - Én a két első lábamat ráteszem az ablak párkányára. A kutya üljön a hátamra, a macska a kutya hátára, a macska hátára szálljon a kakas, és ki hogy tud, kiabáljon.

Úgy is csináltak. A zsványok erősen megijedtek, és kifutottak a házból. Erre ők bevonultak. Jóllaktak, mindegyik fekvődni készült. A számár a szemétdombra, a kutya a konyhaküszöbre, a macska a tűzhelyre, a kakas a ház tetejére. Tanakodtak a zsványok, ki menjen a házba. Vállalkozott az egyik. Bement a padlásajtón, a tűzhely felől két kerek világosságot látott, és a macska az arcába kapott. A konyhaküszöbön lábába harapott a kutya. Ahogy a

- Megyek világgá. Dézsmáltam az asszonyom húsából, muszáj világgá mennem.

- Gyere velünk, Körmös koma! Mi Szebenbe megyünk muzsikusnak.

Délután egy kocsmához értek, egy kakas kukorékol ott a kapufélfán. Kérdi tőle a számár:

- Ugyan mért erőlködsz annyira, te százfeleségű török basa?

- Vendégek érkeztek, és az asszonyom le akar vágni vacsorára, hát kukorékolok, amíg tehetem.

- Csak nem estél a fejed lágyára? Csak nem hagyod magad?

- Hát mit tegyek?

- Gyere velünk muzsikusnak!

Mind a négyen elindultak. Utközben eleseteledtek, a megpihentek egy fa alatt. A számár lefeküdt a tövébe, a kutya arrébb valamivel, a macska fölmászott a közepébe, a kakas meg a legtetejébe repült. Mikor ott megült, szíjjelnézett, világosságot látott a közelben.

Elindultak a világosság felé. Mikor odaértek, zsványokat találtak. Azok éppen rengeteg

szemétdombhoz ért, a számár jó nagyot rúgott rajta. A kakas a háztetőn kukorékol. Visszament a zsvány a társaihoz és azt mondta:

- A tűzhelyen valami kerek világosság belekapott az arcomba, a konyhaküszöbön belém szúrtak egy tűt, a szemétdombnál valaki jól hátba vágott egy nagy furkósbottal, a ház tetején ül a bíró és azt kiáltja: Hozzátok ide a zsványt, hadd kaparjam ki a szemét! A zsványok nagyon megijedtek, és otthagyták a tanyájukat a rengeteg ennivalóval.

A számár, a kutya, a macska, a kakas jól éltek aztán, nem kellett szolgálniuk senkinek. Ettek-ittak, talán most is élnek, ha meg nem haltak.

Energiadús fitt palacsinta

A palacsinta nagyon változatos étel, ehetjük édesen, sósan, reggelire, vacsorára, vagy deszertként kínálva. Ez most egy egészségesebb változata lesz, amelyet reggelire fogyasztva máris energikusabban indíthatjuk a napot. A tésztában nincs cukor, csak a banán édesíti és majd a végén a juharszirup. Aki édesebben szeretné (én nem igényeltem), az a tésztájába tehet egy kevés cukrot vagy valamilyen természetes édesítőt.

- erdei gyümölcsök, dió vagy mandula

Elkészítés:

- A banánt alaposan összetörjük egy nagyobb tálban, majd minden hozzávalót beleteszünk (a folyadék kivételével), és elkezdjük összedolgozni. Fokozatosan kell hozzáadagolni valamilyen folyadékot, szerintem ásványvízzel tökéletes, hisz tejterméknek ott van már a görög joghurt, és a tej

Hozzávalók 2-3 személyre:

- 1 tojás
- 1 érett banán
- 2 ek. kókuszszír vagy olívaolaj
- 1 doboz görög joghurt (150 ml)
- 1 "normál" teásbögre zabpehelyliszt (le lehet darálni a zabpehelyet kávé-cukordarálóban is)
- 1 tk. sütőpor
- csipetnyi só
- kevés ásványvíz

Díszítéshez:

- néhány evőkanál mogyoróvaj
- juharszirup vagy méz

csak még jobban "lágyítaná" a tésztát, ami amúgy is lágy és puha lesz.

- Keverjük csomómentesre, amennyire lehet, és krémes állagúra, hogy ne terüljön szét az egész tepsiben, mert ez mini palacsinta lesz, ne legyen a massa túl híg.

- Mindkét oldalukat süssük tapadásmentes tepsiben szép arany barnára.

- Rétegenként megkenjük mogyoróvajjal, a tetejére kicsit több kerülhet, és jó alaposan csorgassuk le juharsziruppal vagy mézzel. Erdei gyümölcsökkel és kevés mandulával is megbolondítottam, nagyon jó lett az íz világ, de mindenki olyan gyümölcsöt tegyen rá, ami jól esik.

H.S.

Kizököknt világrénd

Adjatok nekem egy fix pontot, és én kifordítom sarkából a világot – mondotta a Kr. előtti 3. században Arkhimédész, a görög bölcs. Ami akkor neki meg nem adatott, megkaptuk mi, 2300 év elteltével, egy szabad szemmel nem, csak elektronmikroszkóppal látható sem élő, sem holt vírus képében. Valóban, ha szétnézünk magunk körül, a világ mintha kizököknt volna sarkából, s hiába várjuk, lessük, tengelye sehogyan sem talál vissza régi, megszokott helyére. A múlt év márciusa óta tartó állarcos életforma semmiképpen nem tűnik elfogadhatónak az emberek számára, hiába az epidemiológusok figyelmeztetése, - már minthogy tanuljunk meg a korona-vírussal élni. Nincs ember, nincs barát, ismerős, aki nem várná a szabadulást ilyen vagy olyan formában. Hogyan tanuljuk, hogyan szokjuk meg azt, hogy minden megváltozott: a munkakörülmények, a szabadság annyira várt napjai, a művelődési lehetőségek, a barátkozás formája, kapcsolataink a szomszédokkal, kontaktuslehetőségei gyermekeinkkel, az ügyintézés rendje, a gyógyítkezés skálája, a bevásárlás, az ünneplés, az imádkozás, lefekvés és felkelés, elindulás és hazatérés sétára, talán a szeretkezés is. És ezzel koránt sem értem életminőségünk leszegényedési tárházának végére.

Különösen hátrányos ez a több hónapja tartó szorongásos létforma az idősökre, a 65 életévet megélt emberekre nézve. Náluk beindulhat a baj direkt nyálfertőzés nélkül, elég, ha megáll velük beszélgetni egy Covid19-el fertőzött huszonéves. Pontosabban 26 körüli, mert a szabadságolások multával a fertőzött és fertőző törzsgárda ebből a korosztályból kerül ki. Rettegve várjuk még az iskolakezdés utáni néhány hét multát is, ha ugyanis egy-egy iskolába befészkelné magát a betegség, óhatatlanul szárnyra kap a szülők és a nagy szülők körében is. S míg a fiatalabb generáció ügyel-bajjal, de többnyire kilábal a bajból, a nagyszülők soraiban a Covid-19 óhatatlanul fájdalmas veszteségeket okoz. Hatvanöt éves kor felett az elhalálozási ráta meredeken emelkedik, eléri akár a szédületes 67%-ot a lélegeztetőgépre került idős ember-testvéreinknél; s ebben az sem segít az sem, ha a média néha nap feldobja hírt egy 90-100 év közötti egyén csodálatos gyógyulásáról. Van ilyen, nem tagadható, de a „csodálatos” jelző, ha a korona vírus a tettes, elmaradhatatlan a szövegben. Sok múlik, úgy tűnik az illető ország egészségügyi fejlettségén, azaz a gyógyítási lehetőség milyenségén, de forgathassuk így is, úgy is a Covid 19-es igazán szenvedő alanya az idős ember, akiből a lemorzsolts évek leszűkítették az ellenállási lehetőségek skáláját.

Az érzékszervek leépülése idős korban. Felkészülésként erre a veszélyes kereszteződésre, magam is hozzátennék egy olyan tény, amelyet szerintem a sajtó és az epidemiológusok nem jeleznek eléggé hangsúlyosan. Szinte mindenki tudja, hogy éveink multával lassan, de biztosan veszítünk érzékszerveink frissességéből. Ez a folyamat megállíthatatlan és visszafordíthatatlan, de sok esetben úgy technikailag, mint egészség megőrző tevékenységgel, kompenzálható, ha tudunk róla és gondot fordítunk a veszteségek lelassítására. A hallás, a látás, tapintás, ízlelés, szaglás minősége késő öregkorban is kielégítheti társadalmi életünkben a résztvehetőség szintjét.

Van azonban az érzékszervek listáján egy olyan hiányosság, amelyről keveset beszélünk, s amiben kissé ludas az orvostudomány eddigi érdektelensége. A Covid 19 felébresztette az érdeklődést a geriátriai betegségek iránt s így jutottunk el a folyadékháztartás különleges fontosságára az idős emberek betegségmegelőző fegyvertárában. Újabban az orvostudomány kísérletsorozatokban is bizonyította azt a tény, hogy 50 és 70 éves kor között a szomjúságérzet folyamatosan csökken, ezért látszólag az idős egyén jobban tűri a folyadékbevitel hiányát.

Ez a jelenség, azonban megtévesztő, mert a leépült szomjúságérzet okozza. Ha nem tudunk róla vagy nem vesszük komolyan, súlyos kiesést okoz az egészségmegőrző rendszer funkciójában. Az elégtelen vízpótlás hatására csökken a vérmennyiség az ereinkben, a szervezetünk pedig a hajszálerek bezárásával reagál erre az állapotra. Ha pedig bezárulnak a hajszálereink, megszűnik a vérellátás az életszükségleti szervekben, az agyban, szívben, vesében, ami a szerv károsodásához, esetenként elhalásához vezet. Természetesen az ilyen vízhiányos állapotot megszenvedi az immunrendszerünk is, ami ellenállási képességünk legyengülésében nyilvánul meg. Bármilyen betegséghez csatlakozó megbetegedési ráta, ilyenkor 6-8-szor nagyobb, mint normális körülmények mellett. Röviden szólva, még ha a szomjúságot nem is érezzük, 60 év felett úgy kell ügyelni még a hidegidők beálltával is, a napi 2500-3000 ml folyadék bevitelére, (ami naponta 10-12, 2.5 deciliteres pohárnyi folyadékot jelent), akár orvosságaink pontos szedésére.

Dr. Kerekes József

RÉGI FÉNYKÉPEK FEKETICS ÉLETÉBŐL

1974 tavaszán a Vajhegyen, a Felső soron(mai Hős utca), a kociút beszakadt. Egy összkomfortos rejtkehely tárult fel 4 méter mélységben. 10 méter hosszú és 2,5 méter magas barlang volt ott gabonaveremmel. Az itt talált leletek alapján az eszközöket a XIX. század második felében használták, valószínű Balog Miska bácsiék betyárkodása idején. Erről többet lehet olvasni Sárközi Ferenc Múltból merítettem könyvének második kötetéből a 29-31 oldalon. (A könyv olvasható a Bácsfeketehegy település honlapján is: www.bacsfeketehegy.rs)

A beszakadt útnál (balról jobbra): Sárközi Ferenc, Fekete Juliánna, Bede Lajos, Fekete János-Jambi

A rejtkehelyen megtalált tárgyak

FECSKE TOLL

Szürke árny

Egy esős, hideg délután,
gyors léptekkel sietve hazafele,
megpillantottam az utcán
a fal mellett ázottan, dideregve
állt árván egy szürke árny.

Felhajtott gallérjától alig látszott feje,
csak kicsit kopott kalapja
karimája alól cigarettafüst osont felfele
s lyukas zsebéből kikandikált remegő ujj.

Lelassítottam lépteim felé közeledve,
és segítőkészen meg is álltam volna,
de a kalap alól két mogorva szempár intett,
hogy siessenek előre,
s én gyorsan eltűntem
az alakot magam mögött hagyva.

Megy "N"

Hideg, ködös, zúzmarás reggelen
kopog a cipősarok, megy "N".

Gyors léptek a nyírkos aszfalton,
minden reggel az ágyamból hallgatom,
megy "N".

Arca kipirulva, vállát kicsit összerántja,
képzeletem őt így látja, megy "N"
nem áll meg, sietős az útja,
talán most ért a sarokra, megy "N".

A lépések távolodnak halkán,
jó érzéssel fordulok meg ágyamban,
már nem hallom, hogy megyen.

Bácsi (Vajda) Sára

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Nagy Ármin és Nagy Gombos Marika Manuella
kislánya **Aida Zoja**

Ilija és Tanja Knežević kislánya **Teodora**

Furminc Dániel és Pásztor Tímea kislánya **Heléna**

Igor Vaht és Milica Plazačić kislánya **Tadija**

Szolga István és Adrianna kislánya **Hédi**

Konc Dezső és Orsolya kislánya **Kincső**

Srđan és Tímea Ilić kislánya **Aleksandra**

Elhunytak

László János december 10, 62 évében

Jung Pista december 14, 50 évében

Szilágyi Áron december 21, 35 évében

Id. Kórizs László december 22, 84 évében

Id. Bede Bálint december 28, 85 évében

Maráz Gizella szül. Vörös Gizella január 4,
76 évében

Danica Kelava – Ruža szül. Čelević január 15,
86 évében

Id. Csete Mihály január 22, 69 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Dr. Kerekes József, Fekete Andor, Fekete Tímea, Hajvert Lódi Andrea, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Sárközi Ottília, Sárközi István, Szukola Béla, Szarka Zsófia, Juhász Attila. Készült Bácsfeketehegy P.S. Print & Design nyomdában 2021. február

СIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матине српске. Нови Сад
659.3 (497.113)
FECSKE: bácsfeketehegy havilap / szerkesztő Bácsi Róbert
– 1. évf. sz. (2004) – Bácsfeketehegy: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. – Illustr.: 30 cm
Meseéno.
ISSN 2217-3706
COBISS-SR-ID 201634567

Podolszki József publicisztikai pályázat

A bácsfeketehegyi Kozma Lajos Fiókkönyvtár meghirdeti a 24. Podolszki József Publicisztikai Pályázatot.

Az érdeklődők a következő műfajokban pályázhatnak eddig még sehol, semmilyen formában nem publikált írásokkal: interjú, jegyzet, glossza, tárcsa és karcolat.

A jelentkezési korhatár 40 év. A pályázat jelíges. Kérjük a jelígek feloldását (elérhetőséggel együtt) lezárt borítékban mellékelni!

A díjak:

1. díj: 20000 dinár
2. díj: 15000 dinár
3. díj: 10000 dinár

A jelíggel ellátott pályaműveket három példányban 2021. március 8-áig kell eljuttatni a következő címre:

Kozma Lajos Fiókkönyvtár

„Podolszki József publicisztikai pályázat”

ul. 13. Jul br.64.

24323 FEKETIC

Az ünnepélyes díjátadás és a Podolszki József Irodalmi Emléknap a járványhelyzettől függően kerül megszervezésre.

